

QUO VADIS, АМЕРИКА?

(Залезът на една империя)

Какво казва на света едно интервю на Доналд Тръмп от преди тридесет години, за принципите и ценностите, в които той вярва и защитава?

Георги ВАЦОВ

Тридесет дни след провеждането на редовните избори за президент на Съединените щати, милиони хора по света недоумяват какво се случва с неоспоримия и признат лидер на планетата,

с най-могъщата и богата страна в света, с глашатая и бореца за демокрация, който десетилетия наред се изживяваше като Грѝмовържец и творец на най-новата човешка история и вършител на човешките съдби? Но за разлика от Спасителя, той не се завръща в горящия Рим, за да е редом със страдащите и онеправданите, а продължава да търси в агонията си "спасителния пояс" на демагогията и двойните стандарти, за да продължава с наслада да се отдава на животинската си страст към хегемонична власт, пари и удоволствия!

Светът през третото десетилетие на ХХI век се очертава да бъде арена на глобални катаклизми, цивилизационни сблъсъци и гениални решения за излизане от перманентната безизходица, продължаваща вече десетилетия. Всяка криза, малка или голяма, винаги е резултат от повърхностен анализ на същността на протичащите хаотично процеси, особено в условията на неолиберализъм и хиперсвободна пазарна икономика. Планетарната напаст-пандемия Ковид-19 се превърна освен в невиджана човешка трагедия, но и в катализатор за ускоряване на дълго подтискани и демагожки прикривани разрушителни процеси в сферата на политиката, икономиката и етиката, в отношенията между хората в развитите и развиващите се страни по света.

На есенната сесия на МВФ бившият ръководител на Bank of England Мървин Кинг констатира, че световната финансова система неумолимо се движи към своя Армагедон, който ще погребне и демократичната пазарна икономика. При това, отбелязва Кинг, капитаните на световните финанси действат като "сомнамбули", без да знаят какво трябва да се прави и продължават неограниченото печатане на пари, които хвърлят в бумтящата световна "пец". Иначе казано, човечеството е изправено пред обстоятелството да стане свидетел на гибелта на капитализма като обществено-икономическа формация. И за разлика от краха на съветския геополитически проект, този крах ще бъде много по-разрушителен и болезнен. През 1991 г. рухна една трета от световната икономика, но останалата икономика на света успя да минимизира негативните последици за себе си, главно чрез бруталното завземане на новоосвободилите се пазари.

На стр. 2

Идва „Голямото зануляване“

Бившият нунций в САЩ, архиепископ Вигано, моли президента Тръмп да спаси света от глобалния заговор срещу Бог и човечеството!

На 30 октомври 2020 г. много световни медии публикуваха поредното отворено писмо на архиепископ Карло Мария Вигано до президента на САЩ Доналд Тръмп.

Господин Президент, Позволете ми да се обърна към вас в този час, в който съдбата на целия свят е застрашена от глобален заговор срещу Бог и човечеството. Пиша ви като архиепископ, като наследник на апостолите, като бивш апостолски нунций в САЩ. Пиша ви наред мълчанието, както на гражданските, така и на религиозните власти.

Ежедневно усещаме многобройните атаки на онези, които искат да унищожат основата на обществото: естественото семейство, уважението към човешкия живот, любовта към страната, свободата на образованието и бизнеса. Виждаме глави на нации и религиозни лидери, които се примиряват с това самоубийство на западната култура и нейната християнска душа, докато

основните права на гражданите и вярващите се потъпкват.

В ход е глобален план, наречен „Голямото зануляване“.

Негов архитект е глобален елит,

който иска да покори цялото човечество, налагайки принудителни мерки, с които драстично да ограничи индивидуалните и граждански свободи.

На стр. 2

От стр. 1
В няколко държави този план вече е одобрен и финансиран. В други е все още в ранен етап. Зад световните лидери, които са съучастници и изпълнители на този адски проект, стоят безскрупулни персонажи, които финансират Световния икономически форум и „Събитие 201“*, популяризирайки техния дневен ред.

Целта на „Голямото зануляване“ е налагането на здравна диктатура, която ще въведе либертицидни** мерки, скрити зад примамливи обещания за осигуряване на универсален доход и анулиране на индивидуален дълг. Цената на тези отстъпки от Международния валутен фонд ще бъде отказ от частна собственост и спазване на програма за ваксинация срещу Covid-19 и Covid-21, насърчавана от Бил Гейтс в сътрудничество с големите фармацевтични групи.

Отвъд огромните икономически интереси, мотивиращи организаторите на „Голямото зануляване“, налагането на задължителна ваксинация ще бъде придружено от изискването за здравен паспорт и цифров документ за самоличност, с последващо проследяване на контактите на населението на целия свят. Тези, които не приемат тези мерки, ще бъдат затворени в лагери или поставени под домашен арест, а цялото им имущество ще бъде конфискувано.

Г-н Президент, предполага

*„Събитие 201“ - През октомври 2019 г. Центърът за здравна сигурност „Джон Хопкинс“ организира форум за пандемично настолно управление, наречено „Събитие 201“ с партньори Световния икономически форум и Фондация Бил и Мелинда Гейтс. В този сценарий се разглежда пандемия от коронавирус в световен мащаб, и предизикателствата, които биха възникнали в засегнатите държави. Прогнозира се, че епидемията КОВИД-19 ще убие 65 милиона души.

**либертицидни - тези, които убиват свободите на гражданите в демократичното общество

От стр. 1
Докато днес в "пламъци" е целият свят!

Президентските избори в САЩ, на фона на управленската несъстоятелност за справяне с пандемията, разкриха пълната деградация на американския политически модел и функционерирането на прехвалените и насаждани по целия свят "демократични" правила и норми на американския начин на живот и поведение. Каквото и да говорим, но републиканецът Тръмп и демократът Сандърс вървяха към властта по традиционния за Америка начин - през праймериз, където се бориха с ненавиждащите ги в собствените им партии кланове, босове и функционери. Тръмп се пребори, но Сандърс не успя, въпреки че и двамата имаха подкрепата на реални американски избиратели, които ги обичат, вярват в тях и приемат добре формулираните им идеи и програми.

Игва „Голямото зануляване“

(„няма да служи“ - от лат.)

Много хора се дралят от това позоваване на сблъсъка между доброто и злото и използването на „апокалиптични“ нюанси, което според тях разбухва духовете и изостря разделението. Не е изненадващо, че врагът е ядосан от това, че е разобличен, точно когато вървя, че е достигнал цитаделата, която се стреми да покори необезпокояван.

Изненадващото обаче е, че няма кой да алармира.

Точно когато съчастието на медиите успя да направи прехода към Новия световен ред почти безболезнен и незабележителен, на бял свят излизат всякакви измами, скандали и престъпления. Допреди няколко месеца беше лесно да се очернят като „теоретични на конспирацията“ осъдили тези ужасни планове, които сега виждаме да се изпълняват до най-малките подробности. Никой до миналия февруари никога не би си помислил, че във всичките ни градове, гражданите ще бъдат арестувани просто за това, че искат да вървят по улицата, да дишат, да държат бизнеса си отворен, да ходят на църква в неделя. И все пак сега това се случва по целия свят.

И докато политиките са барикадирани в своите дворци, е обнародват укази подобно персийски сатрапи, бизнесът пропада, магазините се затварят и хората са възпрепятствани да живеят, пътуват и работят. Вече се виждат катастрофал-

ните психологически последици от тази операция. Самоубиват се отчаяни предприемачи, но и нашите деца, отделени от приятели и съученици, принудени да седят у дома сами пред компютъра.

И все пак, в центъра на тази мрачна картина, в този очевидно неутържим напредък на „Невидимия враг“ се появява елемент на надежда. Противникът не знае как да обича и не разбира, че не е достатъчно да се осигури универсален доход или да се отменят ипотеките, за да се подчинят масите и да бъдат склонени те да ги маркират като говеда. Този народ, който твърде дълго е търпял злоупотребите с омразна и тиранична сила, претърпява, че има душа. Разбира се, народът не желае да замени свободата си с хомогенизиране и отмяна на собствената му идентичност. Народът започва да разбира стойността на семейните и социалните връзки, на корените на вярата и културата, които обединяват честните хора.

Това голямо зануляване е предопределено да се провали. Защото тези, които са го планирали, не разбират, че все още има хора, готови да излязат на улицата, за да защитят правата си, да дадат бъдеще на своите деца и внуци. Изравнителната безчовечност на глобалистическия проект ще се разбие безславно в лицето на твърдата и смела позиция на децата на Светлината. Врагът има Сатана на своя страна, кой-

то знае само как да мрази. Но на наша страна имаме Всеомогъщия Господ - Богът на армите, подготвен за битка, и Пресвета Богородица, която ще смаже главата на древната Змия.

„Ако Бог е на наша страна, кой ще бъде против нас?“ (Римляни, 8:31).

Г-н Президент, Вие добре знаете, че в този решаващ час САЩ се считат за крепостната стена, срещу която започнаха войната защитниците на глобализма. Довеждете се на Господ, подсилен от думите на апостол Павел: „За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепя“ (Филипяни, 4:13). Да бъдете инструмент на Божественото Провидение е голяма отговорност, за която със сигурност ще получите цялата държавна подкрепа, от която се нуждаете, тъй като тя е горещо измолен за Вас от много хора, които Ви подкрепят с молитвите си.

С тази небесна надежда и увереността в молитвата си за Вас, за Първата дама и за Вашите сътрудници, от все сърце Ви изпращам моята благодарност.

Бог да благослови Съединените американски щати!

Карло Мария Вигано, Сিনিер Архиепископ на Улпиана

Бивш апостолски нунций в Съединените американски щати

Източник: <https://videlei.com/bg/news/924-spisanie-trump>

НЯМА ДА СЕ УМОРИМ ДА БЪДЕМ НА СТРАНАТА НА ОБИКНОВЕНИТЕ ХОРА

Корнелия НИНОВА

На 11 декември т.г., в предаването „Още от дена“ на БНТ събеседник бе лидерът на БСП Корнелия Нинава. Категорична в своите позиции в хода на разговора тя убедително доказа главните недъзи на 44-то Народно събрание и на управляващото мнозинство: „Парламентът се превърна в място за приемане на лобистки закони, на закони, в ущърб на хората“ - заяви Нинава.

И даде за пример Кодекса на труда, както и увеличаването на извънредното работно време, което ощетява трудовете права на работещите хора. Тя посочи за пример онзи закон, с който тихомълком се опитаха да разрешат отново строителството по черноморието и да узаконят незаконните строежи на Алепу и на други места.

„Няма как с нашите глагове такъв тип политика да стане възможна и подобни лобистки закони да минат. Те винаги ще срещнат нашия бойкот и не се учудвайте, че в това отношение БСП винаги ще са непримирими“ - посочи тя.

„Ние, освен да не позволяваме да минават такива закони, в ущърб на хората, сме си

поставили и неизменната задача да предлагаме алтернатива, която да е проникната от грижа за хората. Затова и предложихме алтернативен бюджет. Но и това не е всичко. Почти по всяка тема имаме своите предложения. Това, че не ни чуват, че почти нищо от това, което предлагаме не се приема, не ни отчайва. Ние няма да се уморим да бъдем на страната на обикновените тях.“ - каза още Нинава. „Обвиненията, че се държим едва ли не като извънпарламентарна партия, са глословни. Те не ни стръскат. Извънпарламентарна партия не прави 284 алтернативни предложения, по

бюджета на правителството. Да не говорим, че в българския парламентарен живот няма друга партия, която да е предлагала алтернативен бюджет. А ние го правим вече четвърта година. „Извънпарламентарна партия“ не говори почти три денонощия от парламентарна трибуна за да прокара самоцелно своите алтернативни предложения, а защото те са необходимите политики, които трябва да залегнат в бюджета, и които са необходими за хората на България. Как управляващите защитиха своя бюджет? Та на тях всичко на всичко им се събра не повече от пет минути общо време

за говорене. И то дойде от едно-две изказвания по процедурни въпроси. Забележете, те не говореха за да защитят политиката, която предлагат, не и да опровергаат това, което предлагаме ние, а по процедурни трикове, в които най-често влиза и предложението за прекратяване на разискванията по темата“.

Лидерът на БСП изтъкна, че социалистите работят от четирите години да заслужат алтернатива на тази пагубна за България политика, водена от правителството на ГЕРБ и Обединени патриоти.

„Дали сметкава, ще решат българските граждани на из-

борите. Работим още от първата година на този мандат, когато отказахме да станем съпридружни на тази коалиция на управление. Знаете, че имахме предложения да бъда председател на парламента, да имаме министри. Не само това, реформата в партията, която направихме, мисля, че показа едно алтернативно мислене за млястото, отговорността и ролята на политическите партии в българския обществен живот“, коментира още Нинава.

По думите ѝ БСП е единствената партия, която в момента слага на масата конкретни предложения за политики и реформи преди изборите.

„Имам предвид - бюджета, „Визия за България“, Национален план. Вие често ни питате „С кого ще се коалирате преди и след избори“. Отговорът ни е неизменен! Нашите принципи са ясни! Политиките ни осветени! Така че нека да видим и другите партии какви програми ще предложат. Все още никой не е извадил на маса за разговори такива теми като политиката в като здравеопазването - какво ще правим там? Какво ще правим в образованието? Как ще постъпим, за да стимулираме икономиката след тази криза?“, коментира още Нинава.

QUO VADIS, АМЕРИКА?

(Залезът на една империя)

Но „корпоративна Америка“ ги ненавиждаше. Защото те, и най-вече Тръмп, не се подаваха на контрол. Така 45-ят американски президент се превърна в екзистенциална заплаха за финансовите власти на света, за собствените си на „Твитър“, „Гугъл“, „Фейсбук“, „Майкрософт“, „Амазон“ и за „дълбоката държава“, които заложиха всичко, за да спечелат технологичните компании, големите банки, медийните барони, несменяемата бюрокрация – „вашингтонското блато“, класата на милиардерите, но не и демокрацията. Пирова победа за сметка на морала, на честността, на традиционните ценности и вярата в доброто и в ущърб на национално отговорните предприемачи и търговци, на работниците, на

правото на хората и държавите по света да имат собствен избор за развитие. Всичко ставащо в Америка днес прилича на **победа на олигархията** т.е. на тези, които винаги са считали и считат, че те трябва да командват еднолично света и да бъдат главните, те действително отново са главните! И какво донесоха на човечеството за годините на своето господство властелините на света?

Революции, войни, благоденствие за избрани нации, заговори, превратни, пандемии, глад, тероризъм, тотално следене и контрол, фалшив морал, фалшиви пари и фалшива демокрация с една единствена цел – абсолютна и из-

ключителна власт, несметно богатство и безкраен хедонизъм!

През 1944 г., с решение на Бретън-Уудската международна конференция, 44-те страни се договарят американските долари да станат всеобщо платежно средство и резервна валута под наблюдението на Международния валутен фонд. През 1971 г., когато „зеленият гушер“ повсеместно и безвъзвратно става задължителен атрибут на всяка международна търговска сделка като стойностен еквивалент на произведените стоки при международното разделение на труда, американското правителство решава да се откаже едностранно и недобросъвестно от златното покритие на долара – 35 щ.дол. за тройска унция.

Така американските долари се превръщат във **фалшиви, необезпечени пари**

без стойност, печатани в огромно количество от ФРС. Само с това можем да си обясним невероятните 10,8 млрд. долара, похарчени за избирателната президентска кампания-2020, сума с 50% повече от тази през 2016 г., която е и рекорд в американската история. За да може реално да си представим, какво означава това, изчисляваме, че един милион български пенсионери с месечна пенсия от 250 лв., с такива пари могат да получават пенсията си цели пет години и осем месеца! Фалшивите пари чрез спекулации, финансови деривати и манипулации, създават невероятните финансови пирамиди от 277 трилиона щ. долара световен дълг, натрупан през годините от държавите, корпорациите и домокинствата. „Количествените смекчавания“ и „въртолетните пари“, особено по време на световна пандемия, освобождава

определени „симпатични“ държави, банки, корпорации, от лошите и необслужвани кредити. В ерата на президента Байдън ще се приложи и ново ноу-хау: ден преди изборите, на 2 ноември т.г. Световния икономически форум (СИФ) обнародва нов проект: „Рестартиране дневния ред на бъдещето: разрушаване и обновяване на света след COVID-19“. Великото „рестартиране“ предполага кредитна схема, чрез която ще бъде опростяван целият личен дълг на гражданите при условие, че предадат всичките си активи на административен орган или агенция, например МВФ. Проектът на СИФ ще е под егидата на ООН, а срокът за неговото изпълнение е 10 години-2021-2030 г. С други думи казано, човекът попаднал под „грижите“ на авторите на новия проект,

няма да има никаква собственост, а следователно и никакви проблеми, което ще го на-

прави щастлив, защото той ще бъде обезпечен с всичко необходимо, но в обема, който му определи системата. Съвсем не е случайно, че на 4 април т.г. директор-разпоредителят на МВФ Кристалина Георгиева обяви, че за справяне с кризата в резултат на пандемията Фондът е готов да предостави 1 трилион ам.дол., които са негов резерв в случай на война. В това се състои силата на фалшивите пари – първо те правят зависим, а след това ти предлагат да те направят „независим“, но под контрола на административен орган! За да работи безотказно системата, мозъците трябва да са промити, изборите да са „нагласени“, да се убиват президентите и свидетели, но тя, системата, винаги да е главната сила на планетата!

QUO VADIS, АМЕРИКА?

(Залезът на една империя)

Фалшивите пари раждат и фалшив морал. В разделена Америка той вече е доминиращ, и разрушавайки с присъщия на тази нация размах, американската мечта пред очите на целия свят. Ето един пример за мащаба на морална деградация в американското общество днес. На мястото на починалата през октомври т.г. съдия във Върховния съд на САЩ, 87-годишна Рут Бейдер Гинзбург, президентът Тръмп предложи 47-годишната Еми Кони Барет. Вярваща католичка и майка на седем деца, две от които приемни от остров Хаити, мисис Барет е истинското възлещение на оръществената американска мечта – професор по право, обичана от студентите си, щастливо омъжена, получаваща 220 хил.долара годишна заплата като член на

федералния Апелативен съд, тази успяла жена постига всичко в живота благодарение на собствен си труд. И вместо „гемократичните“ средства за масова информация в САЩ да разказват за предложената кандидатка като пример за подражание за младото поколение, върху нея се изсипва море от ненавист и злоба, представяйки я като религиозна фундаменталистка, заклет враг на феминистките и сексуалните малцинства, скрит противник на абортите, еднopolовите бракове и даже на „тоалетните“ трансджендъри. И това се случва само заради това, че е предложена от президента-републиканец Тръмп за високия пост! Но за разлика от много политици с демократична ориентация, нейната репутация е безупречна: тя не е пушила ма-

рихуана като Барак Обама, не е нарушавала съпружеската си вярност като Бил Клинтън, не е използвала секса с женен мъж, за да успее в кариерата си като Камिला Харис. В развихрилата се „война“ за престижния пост американците със собствените си ръце възвръщат традиционния си морал и етиката, градени от векове: „американската мечта“, равните права за жените, култа към личния успех, меритократията (само достойни хора да заемат властови позиции в държавата - б.а.).

Президентските избори в САЩ – 2020 г. ще останат в историята като

най-големия провал на гемокрацията.

И пред очите на целия свят превърнаха Съединените щати в империя на двойните стандарти и задкулисето. Многого пари, макар и фалшиви, са хранителната среда за умело и въздействие потъпкване на закони, правила и традиции.

На стр. 4

Театърът с няколкомесечни социологически прогнози за „одромното преимущество на Бай-дън пред Тръмп“, 106-те милиона души, гласуващи по крайно нетрадиционния за Америка начин по пощата, традиционните прогнозни резултати от "exit poll", разминаващи се кардинално с крайните резултати с над 15%, което е невиджано в социологията, архаичната избирателна система – това е всичко друго, но не и пряк избор на граждани. Но най-очевидното за фалшивата американска демокрация е използването на първата поправка в Конституцията на САЩ за защита на свободата на словото и печата, за тясно партийни, пропагандни цели. По "най-демократичен" начин преобладаващата част от американските СМИ преминаха чертата, отделяща журналистиката от групата пропаганда. Правилото в обективната журналистика е, че „твърдо се съобщават фактите, а след това те да се коментират“ и „само в пропагандата се практикува оценката на казано или за сбътние да измества самия факт“. В нощта на изборите и в дните след това, американските граждани не виждаха и не чуваха какво казва президентът

Тръмп, но ги уверяваха от екраните и социалните мрежи, че той лъже! Не бе възможно да се чуе какво казва адвокатът на Тръмп Джулиани, но се показваше и се и разказваше за стрийката боя за коса, която се стича по лиещо му! Маситите коментатори не говореха за нарушенията на изборите, но уверено заявяваха, че всички обвинения са без доказателствени. И на финала, ние няма да чакаме резултатите от решенията на съдилищата и повторните преброявания, а ви казваме кой е новият президент на САЩ! Ние го назначаваме! Ние сме тази власт, не четвъртата, а единствената!

Венец на "демокрацията" в Новия свят,
За пръв път в историята на американските президентски избори, образец 2020 г., страната стана арена за разгръщането на "цветна революция" по методиката на проф. Джим Шифт, заимствана от неговата книга "От диктатура към демокрация". В приложението на книгата има изброени 198 форми и начини за атака на действащата власт и граждански мир в "диктаторските" държави. Нека си припомним, че те бяха успешно приложени преди това в България - 1996/97 г., в Сърбия - 1996/99 г., в Грузия, Киргизия, Египет, Либия, Украйна...

Ето някои от препоръваните форми: „32. Подизравка с официалните лица. 63. Обществено неподчинение. 122. Литература и речи с призови за съпротива. 140. Укриване, бягство и изготвяне на фалшиви документи. 176. Блоки-

ране на пътища. 177. Безкрайна прознаване на речи. 185. Политически мотивирано печатане на фалшиви пари. 194. Разобличаване и разкриване на секретни агенти на службите.“

Никъде обаче в методиката на проф. Шифт не се говори за подготовка и използване на шурмови отряди срещу полицията и гражданското население така, както това се случи в Америка. Цялата 2020 г. в САЩ се провеждаха улични сблъсъци на полицията с отрядите на Антифа и BLM. Общественото

QUO VADIS, АМЕРИКА?

(Залезът на една империя)

вокат в миналото е бил Барак Обама!

Какви са целите на BLM?

1. Отмяна на юдейско-християнската концепция за традиционното семейство, като основна социална клетка в Америка;
2. Да се разформирова полиция

Еми Кони Барет - върховен съдия на САЩ - изборът на Тръмп.

мнение се подготвяше, че при определена ситуация на улици и площидата в Америка ще има тежко противопоставяне между гражданите и полицията. В същото време, чрез СМИ, полицията непрекъснато се атакуваше, вкл. и с решения за спиране на финансирането на полицейските подразделения. След като фалшификациите успяха и Байдън обяви, че е спечелил изборите, шурмовите отряди не бяха задействани, но тази възможност остава.

Какви са тези организации?

Според официални открити източници BLM опосредствено се финансира от Демократическия альянс – клуб създаден през 2005 г. за "изграждане на демократично общество" в САЩ (под това понятие американския политически лексикон подразбира подкрепя за сексуалните малцинства и цветнокожите). Този клуб първоначално се финансира от Джордж Сорос и от бизнесмена Питър Люис, а идеолог е човекът с нетрадиционна сексуална ориентация Тим Джил. Член на клуба е и милиардерът Том Стеър. Известно е, че за уличните протести и сблъсъците във Фергюсън тази година, организаторите са получавали "заплата" от 5000 долара месечно, а във финансирането на безредиците, също във Фергюсен през 2014 г., е участвала организацията Missourians Organizing for Reform and Empowerment (MORE), филиал на Association of Community Organizations for Reform Now (ACORN), чиито ад-

ята и ликвидира системата от затвори;

3. Да се установи господството на т.нар. хетеронормалност ("еднополовите връзки са нормалност!");

4. Да се отмени капитализма ("свободната икономика") и да се замени с "комунизъм" (икономика, контролирана от властите).

Другата антиправителствена организация, която се появи на улици на американските градове е Антифа. Генералният прокурор на САЩ Уилбър Бар определя Антифа като военизирано движение. Коментирайки бунтовете и погромите, организирани след смъртта на Джордж Флойд, той отбелязва, че "насилството провокирано и осъществено от Антифа и другите подобни групи е възтрешен тероризъм и ще се разглежда като такъв". Антиправителственият сайт "It's going down", обединяващ американските Антифа и анархисти има 100 хиляди последователи в Твитър и над 30 хиляди във Фейсбук. Именно чрез този сайт се прокарваше тезиса, че Тръмп подготвя държавен преврат в навечерието на изборите, като този тезис преди това бе обнародван от групата "Проект за единство през преходния период". За да няма проблеми с властите, Антифа осъществява сливане с BLM, като левичарската идеология обединява двете организации.

Германският професор по икономика Антони Мюлер така описва движението Антифа: "След като левите си присвоиха либерализма и го превърнаха в понятие противоположно на неговото

первоначално значение, Антифа също си прикачиха лъжлива терминология, наричайки себе си антифашисти, фактически те станаха авангард на фашисткото движение. Врагът на това движение не е фашизма, а свободата, мира и прогреса". IV-ят (троцкистки) Интернационал поддържа

те Анджеला Дейвис.... Затова ни се струва, че е нещо, за което можем да говорим и, което представлява поне някаква основа за взаимно разбирателство". Дали пък лявото няма да се окаже новият "червен телефон" за връзка между Китай, РФ и САЩ?

срещата на върха за демокрация,

за да поднови духа и споделена цел на нациите от Свободния свят". На тази среща ще се даде приоритет за постигане на резултати в три области:

- (1) борба с корупцията;
- (2) защита срещу авторитаризма, включително изборната сигурност;
- (3) насърчаване спазването на правата на човека в собствени им страни и в чужбина.

Друга задача, която ще решава новоизбраният президент ще бъде призоваване технологичните корпорации и гигантите в социалните медии, да поемат свои собствени ангажменти като признаят собствените си отговорности и непреодолим интерес за запазване на демократичните общества и защита свободата на словото! Явно, случващото в САЩ по време и след изборите, е стреснало победителя до такава степен, че той иска веднага да се застрахова срещу подобни действия срещу самия него в бъдещ! По всичко изглежда, че финансовите властелини на света ще направят опит да се върнат на пътя на глобализацията и еднopolния свят, релянмирайки доктрината на Бил Клинтън "Третият път".

Феноменът Доналд Тръмп

Когато анализираме резултатите от президентските избори в САЩ задължително трябва да си спомним думите на руския президент Путин, казани през 2017 г. и базиращи се на най-дълбоко познание и ползване на обективна информация за процесите, протичащи в американското общество на съвременния етап: "Аз вече съм обучавал с един президент, с друг президент, с трети президент – президентите идват и си отиват, а политиката не се променя. Знаете ли защо? Защото е много силна властта на бюрокрацията. Човекът са го избрили, той идва със свои идеи, но при него влизат хора с куфарчета, добре облечени, в тъмни, като моите костюми, но не с червени вратовръзки, а с черни или тъмносини, и започват да обясняват,

какво трябва да се прави и изведнъж всичко се променя. И така върви от една администрация към друга."

Да, това е истината! Тези, същите представители на американската "дълбока държава", отиват и при немския канцлер, и при другите представители на победените държави – японския премиер, италианския министър-председател, ръководителите на бившите соц. страни и също нареждат какво да правят. Но при Доналд Тръмп не успя-

ха, защото той е самообитен, извън политиката, сам е направил себе си милиардер и широко скроен човек. Автор и съавтор е на над 20 книги, водещ на популярно телевизионно шоу, много успешен бизнесмен, обичан от обикновените хора-работяги там, където е строил гигантските си комплекси, небостъргачи, казина и голф-игрища. Той разказа и показа на Америка онази истина, която тя трудно ще преглътне и забрави. На изборителите на Тръмп, а това

през март 1990 г. сп. "Play boy" публикува голямо интервю на журналиста Глен Пласкин с придобилия огромна популярност в САЩ строителен предприемач Доналд Тръмп. Предлагаме една малка част от отговорите му, които показват, че житейските принципи на 45-я президент на Съединените американски щати почти с нищо не са се променили за изминалите 30 години:

„Г. П. Имате ли чувство за вина пред хората за своето богатство?

Д. Т. То не ме парализира, но имам такова чувство. Аз чувствам някаква вина. Аз живея добре, на мен ми харесва и аз знам, че много хора живеят по-лошо. Аз имам съвест. Аз създадох благотворителен фонд; жертвам големи суми. Аз мисля, че хората уважават това в мен. Аз сам съм създам тази компания и работящите го разбират. Но богатите хора не ме обичат, защото те искат всичко за себе си.

Г. П. Вие алчен ли сте?
Д. Т. Не мисля, че съм алчен. Ако бях, нямаше да жертвам нито цент. Аз издържам голямата дедена пръзалка "Women-ring" в Ню Йорк; раздавам всичките си приходи от продажбата на моите книги. Всяка година отделям милиони за благотворителност. Ако бях алчен....

Г. П. Как постъпвате, за да запазите добрите си отношения с подчинените?

Д. Т. Всяка сутрин се разхождам по атриума в "Тръмп-кулата" в Ню Йорк.... Там всичко е прекрасно, просто сияе. Аз слизам и правя забележки на служителите, без да се заяждам. Исквам всичко да е идеално. Участвам във всичко. Държа се дружески и с портиерите, и с камериерките в "Плаза" и в "Гранд Хайат". Умни, на пръв поглед хора ме питат защо въобще разговарям с портиерите и камериерките, а аз не вярвам на ушите си – та това са хората, на които всичко се крепи. Ако ме харесват, то те ще работят все по-добре.... и аз ще им плащам също добре.

Г. П. Каква е ролята на Вашето ego, когато правите бизнес и се наслаждавате на своята популярност?
Д. Т. Всеки успешен човек има огромно ego... Няма нищо лошо в това. На хората им е нужно ego, то е нужно и на цели нации. Аз мисля, че е необходимо. Нашата страна трябва повече да обича сама себе си, иначе ще продължават да ни обидят т.нар. съюзници: Япония, ГФР, Саудитска Арабия, Южна Корея... Те мислят много повече за себе си отколкото за нас. Управяват огромна машина за правене на пари, която са изградили на

наш гръб. Тяхното производство е по-добро от нашето, защото ние им помагаме. Целият свят ни се смее – ние губим 150 милиарда годишно, година след година, защитавайки богатите страни и не получавайки нищо в замана. Ние защитаваме страните, които без нас биха изчезнали от лицето на Земята за 15 минути. Нашите "съюзници" печелят милиарди за наша сметка.

Г. П. Какви са Ви впечатленията от Светския съюз?
Д. Т. Не съм впечатлен. Цялата система е просто една катастрофа. Там скоро ще има революция. Всичко върви натам – демонстрации, протести. Русия се понесе към дното и правителството го разбира. Моят претенция към Горбачов е, че той е твърде слаб.

Г. П. Вие предпочитате твърдата ръка на Китай?
Д. Т. Китайците почти се бяха провалили, когато студентите излязоха на площад "Тянанмън". Но след това проявиха жестокост - чудовища – но смачкаха протеста със сила. Това е пример за ползата от силата. А нашата страна сега изглежда слаба.... Целият свят плюе по нас.

са над 73 милиона американски граждани, вече ще им бъде много сложно да живеят в атмосферата на тотална лъжа, в страна, изплашена и разочарована, където една половина искрено ненавижда другата и за пръв път, поглеждайки се в огледалото на реалността, ще мечтае за момента, когато ще може да строи това огледало. В тази страна единственият елитен консенсус, проявен в периода на президентската кампания – 2020 в САЩ, бе дистанцирането на целия политически истаблишмънт от Доналд Тръмп, с изключение на няколко американски конгресмени от Републиканската партия. Екстремичният милиардер така и не стана системен политик, но той не успя и да трансформира системата, пресувайки "Вашингтонското брато". Тръмп бе първият президент на САЩ, когато така масово бе предаван от назначаваните от самия него чиновници и, когато масово ограничаваха и изтриваха в социалните мрежи. И понеже Доналд

Тръмп постепенно, но уверено се превръща в знаме за много американци и обикновени хора по света, не е лошо

го да се върнем назад в годините и да прочетем какво ни казва един 43-годишен милиардер,

успял в живота и бизнеса, за да се убедим, че всичко, което прави и говори днес Доналд Тръмп, е дълбоко премислено през години и не подлежи на ревизия.

Г. П. Какво е мнението на президента Тръмп за бъдещето на света в по-далечна перспектива?
Д. Т. Аз мисля за бъдещето, но не бих искал да го описвам. Всичко може да се случи. Но това, за което мисля, е ядрената война. Аз винаги съм я обмислял. В моя свят ядрената война е важен елемент. Това е най-голямата от възможните катастрофи, най-голямата опасност за света – и никой не я обсъжда в детайли. Това е като с болестта – никой не вярва, че ще се разболее, докато не заболее. Никой не иска да говори за това. Аз считам, че е най-голяма глупост хората да вярват, че ядрена война няма да има, защото, видите ли, всички знаят, колко тя е разрушителна. Но това е пълна глупост.

Г. П. И какво би направил президентът Тръмп в този случай?

Д. Т. Той би се позовавал на превъзходство във военна сила. Не би се доверявал на руснаците, нито на нашите съюзници. Би довел арсенала до съвършенство и лично би викнал как всичко това работи. Проблемът е и в това, че ние защитаваме най-богатите страни на Земята, безплатно... И целият свят ни се смее, гледайки, как защитаваме Япония.

Г. П. Почакайте. Ако смятате, че обществото споделя Вашите възгледи и, че Вие ще се справите с работата, защо не се кандидатирате за президент?
Д. Т. Аз бих се справил най-добре от всички, или поне не по-лошо от останалите. Но се надявам, че Джордж Буш ще се представи от най-добрата си страна.

Г. П. И вие категорично не желаете да бъдете президент?
Д. Т. Аз не желая да бъда президент. Аз съм уверен в това на сто процента. Аз ще променя мнението си само тогава, когато видя, че моята страна отива по дяволите."

Тридесет години по-късно, в края на своя мандат, Доналд Тръмп ще се бори до последно, за да докаже, че изборите са фалшифицирани

и, че той е избраният 46-и президент на САЩ. Но едва ли би успял срещу лавината, която се е втурнала срещу него. Знае, че с тази поредна негова битка работи за бъдещето, защото "тръмпизмът" става идеология на милионите по света. И Тръмп не се отказва "да направи Америка отново велика!", въпреки сегашния залез на империята!

Аз имам съвест!

Г. П. А защо е слаб Горбачов?
Д. Т. Аз мисля, че него ще го свалят – той показва невероятна слабост. При тях внезапно – за пръв път в историята – започнаха миньорски стачки, тръгнаха навсякъде. Ще свърши с революция. Въпреки това Горбачов го хвалят като „забележителен политик“ – и трябва да продължават да го хвалят. Само така той ще разруши СССР. Но неговата слабост и тази на приятелите му, ще им коства това, което най-много обичат – загуба на работата си.

Г. П. Понакога звучите като кандидат за президент, който уважава избирателите?
Д. Т. Аз не искам да бъда президент. Моят фонд помага на много хора, но аз няма да голя "синята птица".

Г. П. Но ако я подгоните, в коя партия бихте се чувствали най-добре?
Д. Т. Ако се кандидатiram, аз бих победил като демократ, а не като републиканец. Не защото съм либерал, на-против, аз съм консерватор. Но работящите биха ме избрали. Те ме харесват. Когато ходя по улиците, таксистите ми махат за поздрав с ръка и крещат.

Г. П. Какво най-напред би направил президентът Тръмп, влизайки в Овалния кабинет?
Д. Т. Много неща. Бих показал, че не сме слабици. Бих въвел данък за всеки "Мерцедес-Бенц", внесен в страната, за всички японски стоки. И едва тогава бихме имали прекрасни съюзници.

Г. П. Вие считате Джордж Буш за недостойнително твърдо?
Д. Т. Аз харесвам Джордж Буш. Винаги съм го поддържал и ще го поддържам. Но не съм съгласен с неговите думи за по-добра и тиха Америка. Аз мисля, че ако нашата страна стане още

по-добра и тиха, то тя просто ще изчезне. Аз считам, че от наша страна външнополитическите преговори трябва да се водят от представители на деловите среди – такива като Карл Айман или Рос Перо – тогава целият свят би ни уважавал.

Г. П. Какво е мнението на президента Тръмп за бъдещето на света в по-далечна перспектива?
Д. Т. Аз мисля за бъдещето, но не бих искал да го описвам. Всичко може да се случи. Но това, за което мисля, е ядрената война. Аз винаги съм я обмислял. В моя свят ядрената война е важен елемент. Това е най-голямата от възможните катастрофи, най-голямата опасност за света – и никой не я обсъжда в детайли. Това е като с болестта – никой не вярва, че ще се разболее, докато не заболее. Никой не иска да говори за това. Аз считам, че е най-голяма глупост хората да вярват, че ядрена война няма да има, защото, видите ли, всички знаят, колко тя е разрушителна. Но това е пълна глупост.

Г. П. И какво би направил президентът Тръмп в този случай?
Д. Т. Той би се позовавал на превъзходство във военна сила. Не би се доверявал на руснаците, нито на нашите съюзници. Би довел арсенала до съвършенство и лично би викнал как всичко това работи. Проблемът е и в това, че ние защитаваме най-богатите страни на Земята, безплатно... И целият свят ни се смее, гледайки, как защитаваме Япония.

Г. П. Почакайте. Ако смятате, че обществото споделя Вашите възгледи и, че Вие ще се справите с работата, защо не се кандидатирате за президент?
Д. Т. Аз бих се справил най-добре от всички, или поне не по-лошо от останалите. Но се надявам, че Джордж Буш ще се представи от най-добрата си страна.

Г. П. И вие категорично не желаете да бъдете президент?
Д. Т. Аз не желая да бъда президент. Аз съм уверен в това на сто процента. Аз ще променя мнението си само тогава, когато видя, че моята страна отива по дяволите."

Петко ПЕТКОВ

Учените направиха нещо, смятано за невъзможно. И това беше за няколко месеца да произведат ваксини за COVID-19. Сега обаче започват истинските битки. Какъв е приоритетът за доставка на ваксината? Кой ще я получи първ – медицинският персонал, други респонденти, възрастните или цветнокожите? Ще имат ли някои щати предимство пред другите? Ще получат ли ваксини някои високотехнологични не-американци, преди да са ваксинирани всички американци? Някои ще се съпротивляват на това да бъдат ваксинирани, но ще ги титат ли? Отдавна кражи наоколо и въпросът за разрешението на ваксините, изхождайки от изискването всички да бъдат имунизирани против едра шарка. Това написа Ричард Ран във вестник „Вашингтон таймс“ (23.11.2020) в статия, озаглавена „Нека войните за ваксини да започнат“. А на 3 декември турският всекидневник вестник „Миллиет“ оповести, че председателят на Съвета на началник-щабове на САЩ, армейски генерал Марк Милл, бил предупредил за опасността вируси да бъдат използвани като „биологично оръжие“. Естествено, не от САЩ, а от „терористични“ и „диктаторски“ режими, като тези в Китай и Русия. При всички случаи, бързината с която бяха създадени ваксините поражда съмнения в тяхната завършеност и ефикасност срещу все още непроучения докрай „китайски“ коронавирус. Народът не случайно е казал: „Бързата кучка слези ги ражда“. А дали създателите и производителите на ваксини не са имали цели, различни от това да спасяват хората?

От публикацията на Ричард Ран до днес изтече много вода и ошавеност от мрачните статистики за смъртността от коронавируса граждани бяха запасани с оптимистични изявления за напредъка в разработването и производството на ваксини срещу COVID-19. Главно американските ваксини Pfizer, BioNTech и Moderna. Както и ваксината на Оксфордския университет във Великобритания, въпреки „щастливата“ грешка при нейното прилагане върху група от 2700 души, получили по-добро състояние от другата група,

ЦЕЛТА НА ЗАНЯТИЕТО...

В епидемиологично отношение не сме на плато, а в блато

върху която е била приложена цяла доза. Освен това те били 55-годишни, а ваксината уж е предназначена за най-рисковите възрастни групи от 65 години нагоре. Поради всички тези пропуски, одобрението, производството и използването на ваксината на Оксфорд и Astra Zeneca ще се забави. Докато американската ваксина на Pfizer & BioNTech вече се сдобри с документ за проявени странични ефекти и най-рано до 17 декември се очаква да получи одобрение от Американската агенция по храните и лекарствата. Въпреки че страничните й ефекти наподобяват някои симптоми на заразата с коронавируса: зачервяване и болка на

лекарите и полицайте от прегната линия.

Във Великобритания, където масовата ваксинация вече започна, първите ваксинирани бяха една 91-годишна баба и 94-годишният дядо, с гръмото име Уилям Шекспир. Те не само се съгласиха да бъдат използвани като опитни мишки, а старата дама дори заяви, че разглежда ваксинирането си като подарък за рождения си ден. Оставаше да добави, че това може да е последният подарък, който ще получи да края на живота си.

В България за опитни мишки правителството избра лекарите и полицайте, които първи ще получат ваксината. На 5 де-

с други думи, поради проблемите с доставката на суровини за ваксините, вместо 150 милиона дози, щели да бъдат произведени едва 50 милиона дози. А само Великобритания е поръчала 100 милиона дози от ваксината Pfizer и BioNTech, 40 милиона дози от ваксината на Оксфорд и Astra Zeneca и 5 милиона дози от ваксината Moderna.

Трябва да напомня, че ваксините са няколко типа. Едините, които се наричат още активни, използват жив, но омаломошен вирус, а другите, наричани пасивни – РНК (рибонуклеинова киселина). Твърденията на Pfizer за 95% ефикасност са силно преувеличени, ако не са и на-

от посещения на места с големи количества хора. Не трябва да се употребяват алкохол и лекарства, които потискат имунната система.“ При такъв „сух режим“ някои любители на чашката в Русия и у нас направило ще се разсъхнат. Това първо. А второто е, че дори правителството ни да иска, ваксинирането не може да бъде задължително, защото няма достатъчно ваксини. Но и с наличните количества може да се извадят от строя нашите medici, полицаи и други, върху които ще бъдат приложени ваксините, ако се окаже че имат нежелани и опасни странични ефекти.

Кой тогава ще носи отговорността?

Премиерът, министърът на здравеопазването, НОЩ или депутатите, които упълномощава правителството да преговаря с производителите на ваксини? Ако необходимото условие за пресичане на епидемията е 75% от жителите на страната да са изградили имунитет, ще са необходими много повече дози и години. Не се знае колко време след поставянето им ваксините защитават организма от коронавируса и дали преобладават от него не могат да се заразят повторно. Случаят на повторно заразяване на medici има и у нас, и по света. Което означава, че и през 2021, и през 2022 г., ще продължим да съжителстваме с коронавируса, да носим маски и да пазим социална дистанция. Без посещения на ресторанти, дискотеки, питейни и нощни заведения, без екскурзии до Гърция и Турция, без посещения на колективни спортни и други масови прояви. И, може би, без присъствени заседания на НС и присъствено обучение в училищата и университетите. България, която през 2010 г. английското списание „Икономист“ нарече „най-тежкото място на света“, ще стане отново такова, но след като премина през фазата „най-смъртно място на света“. Защото по смъртност от коронавируса на глава от населението станяхме първи в ЕС и света, а по общ брой на починалите от пандемията – 5156 към 09.12.2020 г., отдавна надминахме Китай. За постиженията на азиатския гигант в борбата с епидемията Дидем Йозел Тюмер написа следното в турския всекидневник вестник „Миллиет“ (07.12.2020): „Китай, който от началото на борбата срещу коронавируса до днес е утвърден, не бил източникът на епидемията, че не е взел навреме необходимите предпазни мерки и, че според някои твър-

мястото на инжектиране, главоболне, мускулни болки и болки в ставите, парализа на лицевите мускули, втрисане и треска. Стана така, че САЩ - най-засегнатата от пандемията страна, с над 13 милиона заразени и близо 300 000 починали от коронавируса, ще „спасяват“ света. И то от вирус, дошъл уж от китайския град Ухан, където вече не отчитат нито един починал на деветонощие. Въпреки наличието на китайски и две руски ваксини, ЕК „избра“ да поръча американските Pfizer & BioNTech и Moderna, първата от които е създадена от семейство турски гастарбайтери в Германия: – професор д-р Угур Шахин и професор Йозел Тюреджи. България, естествено, се включи в тази авантюра, като лично премиерът Борисов оповести „радостния“ факт. Но, след като обяви, че в началото на декември ще пристигнат 125 000 дози от ваксината Pfizer, поиска от НС да одобри преговорите и сделките на кабинета с фирмите производителки. Т.е., да поеме отговорността за евентуални неблагоприятния.

Правителството представя и съответен план-график за ваксиниране, според който доброволно и безплатно ще бъдат ваксинирани първи

Борисов лично провери във ВМА фризерите за съхраняване на ваксината при температура минус 7 градуса по Целзий. Дребна подробност е, че с таква фризер трябвало да бъдат оборудвани и кампионите, които ще превозват ваксините, както и РЗИ в поне шест области. Те също трябвало да се купуват тепърва. А случаят с фризер, доставен на РЗИ Бургас показа, че дори размерите на тези съоръжения не се познават предварително. Затова се наложи да се развие входът на сградата на РЗИ, та да може да влезе вносният фризер за дълбоко замразяване. Но, млъкни, сърце! „Спасяването“ на българския народ започна! По-добре късно, отколкото никога, но най-добре би било това да не се налага. Или разпространението на заразата да беше спряно още преди да е настъпило лятото. Тогава обаче, Борисов „лузна много умно вируса да вилнее“ из страната, а той самият обикаляше с джип, за да вдъхне оптимизъм у „материала“, че и тази беля ще отминне. Но, докато фармацевтичните компании чакаха одобрение на техните ваксини от съответните агенции по храните и лекарствата в САЩ и ЕС, от управата на Pfizer направиха изявление за „понижена цел“.

учна фантастика. Редица експерти по света и у нас казват, че ефективността на една ваксина проличава едва след двегодишното й прилагане, а нашите „спасители“ купиха „котка в чувал“, за да не се цеят от колектива. Сиреч, внасят ваксини с недоказана ефикасност, без никакви доказателства, че нямат животозастрашаващи странични ефекти. На практика нито една от посочените ваксини не е завършила всички етапи на изпитание. Да не говорим за

новото чуждогейно лекарство

МК-4482/EIDD-2801 или молнипуририв, което според изследване на университета в Джорджия, публикувано в списание „Nature Microbiology“, пресича за 24 часа разпространението на COVID-19. То било изпитано върху... порове!

Не е ясно и какво не трябва да правят ваксинираните след имунизацията си. Относно условията за използване на руските ваксини вицепремиерът на РФ Татяна Голикова пояснява: „След имунизацията срещу коронавируса трябва в продължение на 42 дни да се свежат до минимум контактите, да се спазва маскеният режим, да се откажем

Слави СЛАВОВ

най-новата история на България има събития, които поколенията няма да забравят. Тези събития са отражение на борбата, която българският народ води против фашизма. За нея са написани много книги и стотици статии, пише се, ще се пише и говори и в бъдеще.

Изминаха почти осем десетилетия от времето, през което в борбата против фашистката тирания активно се включи и младежта от героичния Тузлук (Омуртагска околия, от тогавашната Варненска област). След Освобождението на България от османско робство, голяма част от населението на Тузлука, предимно турци, се изселва и тази част от околията се обезлюдява. Компактно турско население остава в източната половина на Омуртагския край (предимно в Делиормана). В западната част на околията, в течение на години, се заселват българи от Западните покрайнини. Процесът на заселване се ускорява особено след Сръбско-българската война от 1885 г.

Борческият дух на българите от Омуртагския край от годините на робството, се предава от поколение на поколение. Стотици са загиналите от този край в борбата за националната независимост на своята Родина. След победата на Октомврийската социалистическа революция, в редица села на околията възникват комунистически и младежки организации. Организирани характер придобива борбата против фашизма след Септемврийското въстание от 1923 г. Особена сила има и движението за изграждане на Единен фронт между комунисти и земеделци.

ОМУРТАГСКИЯТ КРАЙ В БОРБАТА ПРОТИВ ФАШИЗМА

Слави Славов е историк, краевед, родом от Камбурово. Автор е на книгата „Страници от миналото на село Камбурово“, издадена през 2011 г., в която е отделило значително място на борбата срещу фашизма в Омуртагския край. Наскоро в Радомир бе чествана неговата 90-годишнина. Повод за това бе и неговата шестнадесета книга „Радомирският край след Освобождението на България от турско робство. Страници от миналото на село Върба - Радомирско (1878 - 1944 г.)“

Активна дейност в селата на околията развива единично-фронтният Лазар Станев.

През лятото на 1941 г., независимо че в България все още няма условия за събаряне на властта на фашистките сили и за установяване на демократично управление, ръководството на Комунистическата партия дава указание борците против фашизма да пристъпят към въоръжена борба. Партиейните и ремсови организации и в Омуртагския край организират бойни групи. Терорът на фашистката власт над задържаните в арестите антифашисти не сломява техния борче-

ски дух. През пролетта на 1942 г., при опити от страна на полицейските органи да бъдат задържани, 35 антифашисти от Омуртагския край преминават в нелегалност – комунисти, ремсисти, леви земеделци, безпартийни, сред които са Петър Кабдъралията, Арсо Овчаров, Димитър Миланов, Антон Кръстев, Тасийка Асенова и други, които се включват активно в изграждането на структурите на партизанското движение в Тузлука.

За организиране на съпротивата в България от голямо значение е решението на Политбюро на БРП /к/ за сформиране на 12-

те оперативни въстанически зони. През пролетта и лятото на 1943 г. е извършено и приключено формирането на въстаническите оперативни зони /ВОЗ/.

Формулирани са принципите за изграждането на единна военина организация. В агитационно разяснителната работа особено място заема дейността на задрайничното бюро на комунистическата партия с предаванията от Москва на радиостанция „Христо Ботев“ и „Народен глас“, в които вземат участие Георги Димитров, Васил Коларов, Станке Димитров-Марек, Вълко Червенков и други членове на Задра-

ничното бюро на ЦК на БРП /к/. Победите на Червената армия под Москва, при Сталинград и на Курската дъга, активизират и антифашистите в България за въоръжена борба против фашисткото управление в страната.

По решение на Окръжния комитет на БРП /к/ в Шумен, IX ВОЗ е разпределена на оперативни райони. Първи район, с център Попово обхваща селата от Поповска околия и част от селата на Беленска околия. Втори район, с центрове Омуртаг и Поляне (Антоново), обхваща цяла Омуртагска околия, част от селата, включени в община Тича, Котленска околия, село Стеврек, Еленска околия, някои села от Горнооряховска околия. Трети район, с център Търговище, обхваща Търговищката околия и селата от югоизточната част на Разградска околия. Четвърти район, с центрове Преслав и село Смядово, обхваща Преславска околия и селата около община Ганчево на Провадийска околия. Пети район е с центрове Шумен и Нови пазар.

По решение на щаба на IX ВОЗ и по решение на Околийския комитет на БРП /к/, с цел активизиране дейността на партийните организации, Омуртагска околия е разделена на райони, на които са определени и отговорници: Първи район – Омуртаг и Герлово, със задача да установи връзки с турското население и антифашистите в Котленска околия, чрез село Тича.

На стр. 8

ЦЕЛТА НА ЗАНЯТИЕТО...

денция дори е скрил за заразата, днес, въпреки голямото си население (1,4 млрд. души, бр.) е начело на страните, успели да поставят епидемията под контрол. На 6 декември 2020 г. на сушата в Китай са установени за 24 часа 18 новозаразени с коронавирус, като 17 от тях са дошли от чужбина. А броят на починалите от COVID-19 от началото на епидемията до днес е 4634“.

Премиерът Борисов твърди, че смъртността и зараеаемостта у нас били намалели, а броят на излекуваните нараствал всеки ден, благодарение на новинг в борбата с епидемията Дидем Йозел Тюмер написа следното в турския всекидневник вестник „Миллиет“ (07.12.2020): „Китай, който от началото на борбата срещу коронавируса до днес е утвърден, не бил източникът на епидемията, че не е взел навреме необходимите предпазни мерки и, че според някои твър-

213, а на 9 декември намаляха на „само“ 146. Т.е., броят на починалите от коронавирус през този времеви интервал е бил средно над и около 150 на ден!

Обезпокоителен е и високият дял на новозаразените. На 8 декември, при направени 6260 теста за коронавирус, положителните бяха 2764, т.е. над 44%. А на 9 декември, при извършени 9715 теста за коронавирус, 3980 (40,97%) бяха положителни. Това успех ли трябва да се нарича? Ясно е, че не се намираме на никакво плато, а сме загънали в истинско блато! Въпреки, или благодарение на усилията, основно пропагандни, на управляващите ни. План за ваксинация има, но докога започне да се изпълнява „яко ще се мре“! А мортът може да продължи и след ваксинирането. Има ли разлика дали ще се мре с или без медицинска помощ?

По времето на соца в народната казарма съществуваше истински

култ към плановете и целеполагането.

Дори занятията по строева подготовка се провеждаха по предварително написан от взводния командир план, в който се формулираше и целта на занятията. Според войскова фолклор, един командир казвал: „Целта на занятията е да станете фашири!“. На тогавашния казармен жаргон „фашири“ беше синоним на „свършени“.

Питам се сега: каква е целта на занятията наречено борба с пандемията на коронавируса? Да се предпази цялото население от заразяване е очевидно невъзможно. Тогава няма да се получи колективен имунитет. Да се излекуват всички болни, също е неосъществима цел. Хората са раз-

лични, с различни придружаващи или основни заболявания. Вирусът мутира, следователно не може да има универсално лекарство или ваксина срещу него. Ефикасността на ваксините още отсега е дискуссионна, но производителите им изобщо не възнамеряват да отсекаят клона, на който стоят, създавайки съвършени продукти.

Какво ще правят фармацевтичните компании, ако и тази пандемия отиде в историята завинаги? Нали, подобно на НАТО след края на Студената война, ще трябва да измислят ново основание за своето съществуване. Например като намерят или създадат нова заплаха за здравето. Или, както казва един експерт от Оксфорд, когото цитира Арслан Булут във вестник „Иле-ничага“ (25.11.2020): „Перво създадохме вируса, след това ваксината!“.

За момента обаче, „целта на

Българският език е свещен и богоносен

ДЕКЛАРАЦИЯ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ

Съюзът на българските писатели през своята столетна история е защитавал и защитава българския език, писменост и словесност в нейната сийна чистота. Такава, каквато ни е завещана от Светите Седмочисленици. Българската кирилица, призната за официална държавна и църковна азбука още през 893 г. от Преславския събор на Първото българско царство, вече е призната за една от трите основни азбуки на Европейския съюз. Зашто българският език е свещен и богоносен,

българските писатели, категорично се противопоставяме на всякакви опити за кражба и подмяна на родната ни словесност. Ще продължаваме да отстояваме ненакърнимостта на Отечествено слово и на Отечествена ни история от посегателствата, които определени кръгове в Република Северна Македония правят в продължение на десетилетия.

Съюзът на българските писатели категорично защитава аксиомата, че т.нар. „македонски език“ е вторична норма на книжовния български език и винаги е бил неразделна и неразривна част от родното ни духовно наследство. Ние изпитваме братски чувства на доверие и обич към братята и сестрите ни от Северна Македония, защото историята ни е обща – българска, както и езикът ни. Свещеният език на нашите деди!

Ние не приемаме едностранните български компромиси в предложената към момента преговорна рамка за Република Северна Македония и сме солидарни със становището на БАН по тези въпроси.

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ
Председател: Боян Ангелов

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ
Председател: Боян Ангелов

От стр. 7

Отговорник за района е секретарят на Околийския комитет на Партията в Омуртаг Димитър Камбуров; Втори район – селата Камбурово, Извор, Ястребино, Кьосевци, с отговорник Николай Иванов Коев; Трети район – селата Илиино, Таймище и Змейно, с отговорник Никола Станчев Куруванов; Четвърти район – селата около Поляне, с отговорник Станчо Василев – Калейта.

През лятото и есента на 1943 г. е извършена активна организационна дейност за изграждане на ятаска мрежа и на белите партизански отряди. На 12 септември 1943 г., в Тузлука, в гората между селата Орач и Халваджийско, е обявено създаването на Омуртагския партизански отряд. Същият ден, вечерта, е проведена и първата партизанска акция в IX ВОЗ, която оказва благоприятно отражение за разгръщане на партизанското движение в Омуртагския край. Числеността на партизаните от 22, при сформирването на партизанския отряд, нараства за кратко време, на 65. Щабът на отряда решава той да се раздели на две чети – Тузлушка и Балканска чета. Това разделяне на отряда дава възможност за много по-добра маневреност при провеждането на партизанските акции. Извършва се усилена подготовка и активна разузнавателна дейност за изучаване на обстановката в района на предстоящите партизански акции. Вниманието на Щаба на отряда е насочено към укрепване на ятаската мрежа и подготовката за настъпващата зима. Партизаните се запознават и обучават с оръжието, с което разполагат. Изнасят се информации за обстановката на Източния фронт. Пишат се позиви, в които се отправят призови към жителите на околността да оказват съпротива на фашистката власт. Отправят се предупреждения към кметове и кметски наместници, активни дейци на фашистката диктатура.

От началото на октомври до края на ноември 1943 г. отрядът провежда шест наказателни акции.

Първата е на 5 октомври в село Любичево. За ефекта от акцията говори разпространеният слух сред жителите на околните села: „Много шумари, повече от 500, с червени ботуши, с шмайзери, убиха кмета и изгориха общинската архива“.

На 20 декември 1943 г., със 70 куршума по най-жесток начин са убити 18 души от село Ястребино в Тузлука. Шест от тях са деца: Стойне (7 г.), Иван (10 г.), Надежда (12 г.), Димитринка (11 г.), и близнаците Ценка и Цветанка (13 г.).

На 9 октомври е проведена акция в село Дръжка поляна. Изпълнена е смъртната присъда, издадена от партизанския съд, на секретар-бирника за неговите безчинства над селяни от общината. Изгорен е общинският архив, иззети са 14 пушки, много патрони и пишещата машина на общината.

На 16 октомври е проведена акция в Тузлушките села Шишковца и Орач. Наказани със смърт са доносници за селяни, оказвали помощ на партизаните. Следват партизанските акции в Пчелно, Змейно, Моравка.

„Партизанското движение в нашата въстаническа опера-

тивна зона се прояви и наложи като авторитетна и сериозна сила и заплаха за фашистката власт“ – пише в своите спомени командирът на IX ВОЗ Груди Атанасов. Проведените партизански акции вдъхват увереност в жителите на околността, че партизаните са негови защитници. „Населението в по-голямата

часть, които полицейските представители издават за движение от едно населено място към друго. Полицията започва масови арести на селяни, обвинени, че помагат на партизаните. Сградата на гимназията в Омуртаг е превърната в полицейски арест, където са извършвани жестоки побои над арестуваните. Много училища в селата на околността са превърнати в полицейски участъци.

Разрастването на въоръжената съпротива в зоната стряска управляващите. За разгрома на партизанските отряди в зоната се включват и войскови подразделения от дивизионната област. Участие срещу партизаните вземат полицейски и армейски сили с обща численост над 10 000 добре въоръжени и екипирани полицаи и войници. На 15 декември 1943 г. IV Преславска дивизия е вдигната по тревога и във взаимодействие с жандармерията и полицията започва блокада на районите, в които действат партизанските отряди и чети. Командването на блокадата подлага на жестоки мъчения арестуваните антифашисти, за да разкрие партизаните, ятасците и помагачите.

Партизанското разузнаване следи действията на войската и полицията, а щабът на ВОЗ дава указания партизаните да не влизат в открит бой с войската и жандармерията.

На 18 декември 1943 г. вечерта започва блокадата на Омуртагска околия. Управниците на Омуртаг настояват за „Вартоломеева нощ за шумкарите и техните помощници“. Благодарение на уменията на командването на отряда, партизаните не попадат в обръча на блокадата. Първият етап на блокадата завършва с неуспех,

но след извършеното предаване от партизаните Райко Веселинов, започва вторият етап на блокадата. По време на нея Тузлушката чета е разделена на няколко групи. Предаването дава възможност на блокиращите да разкрият местата на пребиваването им.

Рано сутринта, на 19 декември 1943 г., Омуртагска околия е обкръжена от всички страни. Започва масово претърсване на селата и техните землища. Сутринта на същия ден, от арната съпротива в зоната стряска управляващите. За разгрома на партизанските отряди в зоната се включват и войскови подразделения от дивизионната област. Участие срещу партизаните вземат полицейски и армейски сили с обща численост над 10 000 добре въоръжени и екипирани полицаи и войници. На 15 декември 1943 г. IV Преславска дивизия е вдигната по тревога и във взаимодействие с жандармерията и полицията започва блокада на районите, в които действат партизанските отряди и чети. Командването на блокадата подлага на жестоки мъчения арестуваните антифашисти, за да разкрие партизаните, ятасците и помагачите.

Имената на загиналите срещу фашизма са записани на издигнатите паметници, увековечаващи техния подвиг. Тези паметници ще напомнят на поколенията за мрачното минало на фашизма.

Александър ПЛЕХАНОВ

О резултатите на сраженията в Карабах се награвта нов извод: една армия без сериозна система за ПВО и без съвременни средства за водене на радиоелектронна борба е обречена, ако не на разгром, то на сигурно поражение. Може да превъзхождаш противника в пъти по количеството бронирана техника и артилерия, но без прикритването със средствата на ПВО, танковете и оръдията стават лесна мишена за нападателните безпилотни самолети (дронове), които ще ги унищожават на практика като на учебен полигон.

Това наблюдавахме в Идлиб, където турските безпилотници (дронове) нанесоха чувствителни загуби на сирийската армия. След това същото се повтори в Либия и продължи в Карабах. Турските безпилотници

ВаурактарТВ2 владее Карабахското въздушно пространство

и почти безнаказано унищожаваша арменската техника и бойци. Съобщението от арменска страна, че няколко безпилотника са били свалени, не повлия на развитието на бойните действия. Азербайджан би могъл да се отнесе спокойно към таква загуба, след като е сигурен, че съюзникът му Турция ще ги компенсира незабавно.

Учудващ е фактът, че в дадения конфликт бяха използвани само нападателните дронове ВаурактарТВ2, които не са най-съвременните. През последните години Турция успя да освои производството на пет модела нападателни дронове и по това въоръжение да излезе на лидерски позиции в света. Именно турските безпилотници в момента се използват най-интензивно в сраженията в Сирия, Либия и Карабах.

Ако на бившите съветски републики Украйна и Азербайджан се предлага не най-съвременния безпилотник ВаурактарТВ2, то турските въоръжени сили могат да използват по-усъвършенствания Анка-5, а в близко бъдеще, при необходимост, могат да разчитат на двумоторните нападателни дронове БПЛА Akinci Aksungur. Това са усъвършенствани машини носещи тежки авиобомби и имащи радиус на действие от порядък по голям от този на ВаурактарТВ2, който вече показва своята ефективност в съвременните конфликти. Без съмнение,

БИТКАТА ЗА КАРАБАХ Е ВОЙНА ОТ НОВ ТИП

ако войната в Карабах беше продължила още месец, то азербайджанската армия щеше да разбие окончателно арменските подразделения и да завземе цялата територия на спорния анклав. Въпреки че Армения се готвеше за тази война дълги години, едва ли някой е предполагал, че войната през 2020 г. ще се отличава кардинално от войната преди 25 години. Зашто ако по-рано и двете армии (и азербайджанската, и арменската) бяха въоръжени с едно и също съветско оръжие, то днешната азербайджанска армия е преминала на ново техническо ниво, широко използвайки турско и израелско въоръжение.

Така например азербайджанците активно използваха израелски дронове-камикадзе „Hagor“ и, въпреки че те не са от най-съвременните, у арменската армия нямаше нищо аналогично, което да им се противопостави. Воюващите в Карабах арменски части не притежаваха ефективна ПВО и средства за радиоелектронна борба, което предопредели изхода на конфликта. Може да си три пъти герой, но само с автоматите „Калашников“ и със съветски танкове не можеш да спечелиш сражения на много места, след като нямаш защита от недосегаемите нападателни дронове. Особено, ако противникът ги има в достатъчно количество.

Изхождайки от казаното погоре, може да се твърди, че в Карабах се сблъскаха две различни армии: арменската с оръжие от миналия век и азербайджанската, въоръжена с редица съвременни системи, осигуряващи предимство пред противника. Как общо взето ще изглеждат недържените конфликти на XXI век стана ясно още в Сирия, а войната в Карабах само потвърди ред ключови за едно сражение моменти.

Карабахският конфликт нагледно показа намаляващата роля на бронетехниката на бойното поле. За месец и половина двете страни загубиха повече от 40 танка и десетки БМП и БТР, много от които бяха унищожени даже преди да видят противника и да произведат първия си изстрел. Бронираната техника все повече започва да прилича на линейните кораби, които бяха скъпи и трудоемки за строеване, но ставаха безполезни с развитието на ракетното оръжие. Разбира се танковете ще останат още дълго време на въоръжение в много армии по света, но ако тази бронирана техника няма осигурен „надзор“ от ПВО, то тя се превръща в беззащитна

мишена. Достатъчно е да се разгледа кадри за унищожаването на сирийски и арменски танкове от турски дронове, които ги разстрелват като на стрелбище.

Какви са изводите, които са дължими да направят руските военачалници?

Те не са малко, но приоритетният от тях е следният: в епохата на цифровизацията на военния план няма да излизат, героичният пехотинец и не по-малко героичният танкист, а бездушните роботизирани системи. Няма съмнение, че и от арменската, и от азербайджанска страна е имало примери на героизъм и саможертва, но ходът на война-

та, в значителна степен, диктувана нечувствителните цифрови птици – нападателните безпилотни летателни апарати.

Може би е излишно да припомним, че арменската и азербайджанската армии са несравними по-зле въоръжени в сравнение с армиите от НАТО. Проблемът е там, че и много от армиите на НАТО също не притежават супер съвременни комплекси за ПВО, средства за радиоелектронна борба и високоточни управляеми оръжия. Това се отнася особено за армиите от страните на Източна Европа (вкл. и за Българската армия, б.пр.)

За съжаление и в руската армия се наблюдава изоставане по отношение на нападателни безпилотници (дронове) в сравнение с САЩ, Турция, Китай и даже с Иран. Проектите отдавна са разработени, някои от тях са достигнали на ниво серийно производство, но до насичане на всички подразделения с необходимото количество дронове все още не е една година. А това въоръжение вкл. дронове-камикадзе ни беше нужно вчера и даже завчера. Ако разгледаме действията на руската авиация в конфликтите от последните години, то те не се различават принципно от действията на съветската авиация в годините на Втората световна война

(BCB). Върху главите на противника се изсипват тонове бомби, от които само малък процент са управляеми боеприпаси. С използване на бомбардировачи имащи скъп час-полет, атаката от въздуха се получава твърде разточителна и неефективна. Ако самолетът бива свален и загине екипажът, то това става допълнителна човешка трагедия.

Същата тази Турция, в Сирия и Либия използва нападателни дронове с бутални двигатели, с евтина стойност на летателния час-полет и боеприпаси струващи копейки. Те поразяват с точност практически всички наземни цели (с изключение на бун-

товните лидери по продажба на дронове. Особено, ако на Турция се удаде да локализира района на продажби и да се избави от експортните ограничения на страните доставящи възлови компоненти за дроните.

Конфликтите в Сирия, Либия и Карабах направиха на турските нападателни безпилотници отлична реклама, за която може само да се мечтае. Ето защо не е изключено в близко бъдеще стурски дронове да се въоръжат не само армията на Азербайджан, Украйна и Катар, но и много други страни. Световният пазар на оръжия има свои специфични особености, но се подчинява и на общи правила. Едно от тях е: „Кой превари – той товару!“ т.е., който стумее да предложи иновационен продукт – той ще печели, а този който не е успял ще бъде закъсннал необратимо.

Русия сега е в ролята на гогонваща,

въпреки че първите наши безпилотници, и то реактивни, бяха разработени още в СССР. Но т.нар. „перестройка“ и особено годините след нея, отхвърлиха страната на десетилетия назад в много области. И не е за учудване, че руските нападателни безпилотници се появяват едва сега, докато в САЩ нападателният дрон Predator е на въоръжение от 1995 г.

Ако оставим настрана техническите подробности на карабахския конфликт, то най-важният извод, който се налага да направим е, че за армия и въоръжение не трябва да се пести. Всички помним къде ни доведе пагубният пацифизъм на Горбачов и Елцин, които с ударни темпове съкращаваха армията и раздохват за отбрана, демонстрирайки на целия свят своята малоумна любов. И още през 1994 г., заради грешките на недалновидните ръководители на страната, се наложи да се плаща страшно и голяма цена. В същото време Азербайджан показа как трябва да се отнасяме към своята армия и към процеса на превъоръжаването ѝ. Многогодишната модернизация на армията му доведе фактически до печеливено решение на стар териториален спор с Армения, на който краят не се виждаше.

Така че ни остава да си припомним и да перифразираме знаменитата фраза на Александър III: „Русия има само три съюзника – съвременна армия, съвременен флот и водещ военнопромишлен комплекс.“

Превод:

Румен ВОДЕНИЧАРОВ

НЕИСТОВ ПОЛЕМИСТ И РОДОЛЮБЕЦ

Член кор. Иван ГРАНИТСКИ

Всеки народ трябва да има такава фигура, ако не иска неговата история да бъде бедна. Но не всеки народ може да постигне такава мощно, внезапно и ярко излъчване на народността дух, такава завладяваща манифестация на националния гений като Захарий Стоянов. В него сякаш отекват последните трусове на Възраждането ни, достигнало своя апогей в лицето на Раковски, Левски, Каравелов и Ботев. В натурата му е заложена неукротима вътрешна енергия, чиито ослепителни фойерверки в продължение само на едно десетилетие даряват българския народ с най-вдъхновения летописец на неговите национални въстания, с безподобния публицист и обществен деятел, допринесъл с нажежения си вестник „Борба“ най-много за Съединението през 1885 г.

Свършено прав е Стоян Заимов, когато отбелязва за „Записките“ на Захарий Стоянов, че те колкото повече стареят, толкова по-скъпи стават за „грядащите български поколения“. Днес, повече от век след неговата нелепа смърт, виждаме колко пророчески се оказват тези думи. И ако Мигел де Унамуно пише, че „Дон Кихот“ трябва да стане библия за испанския народ, с не по-малка увереност и ние бихме могли да кажем същото за „Записки по българските въстания“. Защото те са истинската библия на българския народ, запечатали неповторимия миг на народността пробуждане, умопомрачителния възторг от рождението на неговата свобода.

В българската история Захарий Стоянов е личност сложна и невместваща се в представите на догматичната нагласа, жизненият му път познава извисявания и завои, той е остро конфликтен и противоречив. Но колко от големите ни личности не са били изтъкани от противоречия? И после, има нещо, което стои

Навършиха се 170 години от рождението на великия Летописец на българските въстания Захарий Стоянов – безподобен полемист, памфлетист, гениален историограф, автор на най-вълнуващите биографии на Христо Ботев, Васил Левски и Любен Каравелов. Автор на хиляди публикации в основни европейски вестници и списания, писани в края на XIX век, които и до сега не са загубили своята изключителна актуалност.

над всички зигзаги и криволичения в неговата дейност. Това е огромната му любов към Отечеството, любов неистова и неудържима. На нея е подчинено цялото му съществуване, на нея е отдаден целият му живот.

Във всеки ред от неговата публицистика диша тая любов. Още от началото на своята журналистическа дейност той вижда своето призвание в борбата срещу самоподценяването и отсъствието на национално достойнство у българина. Всеобщото разочарование и покрусата, завладели народа ни след Берлинския

ните продажници и „политическите чапкъни“, както ги нарича в спокойно състояние на духа. Просто е невероятна неговата работоспособност – от 1880 г. до своята преждевременна смърт през 1889 г. той редактира или сътрудничи в десетки вестници, между които е достатъчно да споменем само списвания почти изключително от него „Борба“, освен това „Самозащита“, „Независимост“, „Свобода“ (началните броеве, 1886–1887), чийто облик безспорно се определя от неповторимото му перо. През тоя период той издава алегорията си за Алек-

Захарий Стоянов

конгрес, отекват болезнено в душата му. Националната трагедия с разпокъсването на Отечеството и отделянето извън пределите му на Източна Румелия и изтерзаната Македония – тая изконна българска твърд, пронизва сърцето му. И възмутен от липсата на национално самосъзнание у някои българи, Захарий Стоянов ще пише: „Днес не е епоха за патриотизъм, а за гечинмек“.

Разбира се, у него няма да открием и следа от униние и апатия. Настаналото време на пазарлък с националните ценности и светини само разпалва неговия гняв. Той не се уморява да издава вестници, в които воюва за обединението на Родината и против безрод-

сандър Батенберг – „Искендер бей“ (1882), която веднага е инкриминирана от властта; „Васил Левски“ (1883); първия том на „Записки по българските въстания“ (1884); „Черти из живота и писателската деятелност на Любен С. Каравелов“ (1885); „Любен Каравелов и неговите клеветници“ (1885); „Четите в България на Филип Тотя, Хаджи Димитър и Стефан Караджата“ (1885); „Заробването на Гавраил пашиа“ (1885); „Коронованите нихилисти в България“ (1886); втория том на „Записките“ (1887); „Христо Ботев. Опит за биография“ (1888); „Българският Кавур“ и т.н. И цялата тази трескава публицистична дей-

КРИЗА

Димчо ДЕБЕЛЯНОВ

*Шум се дига, шум до бога,
шум и крясък, шум и бяс,
цяла София в тревога –
ето кризата у нас.*

*Шефове дебели, мазни
край палата се въртят,
с новини разнообразни
вестникарите крещят.*

*Тоз погалил, тоз зарязал,
тез ще дойдат! Не? Онез.
Входът някому показал,
другите поканил днес.*

*Всички ош неуморими
три ноци веч как не спят.
Мигат ли, и пред очи им
все се кокали въртят.*

*Ходят, питат като в съне,
не усещат глад, ни мраз.
Всички днес са кат на тръне
ето кризата у нас.*

*Само ние хич нехаем
със орфаний балтон,
само ний не щем да знаем,
че в червения салон*

*разни планове се сплитат
зарад нов за нас ярем...
Хатовете там се ритат,
ний „магаретата“ мрем!*

ност той подчинява на една цел – възраждане на българското национално самосъзнание и обединение на разпокъсаното Отечество.

Захарий Стоянов осъзнава изключителното значение на това, току-що освободената от турско робство българска нация да има своите нравствени икони и духовни водачи. Ето защо с такава любов, пиетет и възторг той портретува образите на някои от най-ярките български националреволюционери. В очерците и историко-биографическите бележки, посветени на тези светли имена, той рисува така нужните за националното самочувствие и самосъзнание нравствени икони, които ще бъдат пример и ориентир за бъдещите български поколения.

Неслучайно подобни мотиви и патос движат по-късно и Иван Вазов към написването на неговата „Епопея на забравените“. Впрочем върховите постижения в българската литература след Освобождението се определят именно по отношението на авторите към заветите на националреволюционерите. Драстичен става контрастът между чистия, почти ангелически извисен облик

на поборниците, загинали за свята кауза (да си спомним свещеното „чиста и свята Република“ на Васил Левски), и следосвобожденската действителност, в която тези личности набързо са забравени, а единствен бог стават успехът, парата, гечинмекът.

Подобно на Ботевата и Каравеловата публицистика, и сътвореното от Захарий Стоянов е пропито от неизтощимата любов към обикновения народ, тоя народ, в който той вижда истинското въплъщение на националната чест и достойнство: „Аз не пиша за учени и кабинетни знаменитости; когато приближа перото до хартията, не се размислям най-напред дали тая или оная фраза, факт и изражение от написаното ми ще се хареса на височеството, на преосвещенството или пък на негово благородие. Моето перо няма нищо общо ни с техния чай, ни с ордените, нито пък се придържам към формите на различни авторитети. Аз пиша за ония презрени същества, които със своята простота направиха да прогърми името българин и по четири-тах страни на света...“.

На стр. 11